

*Niniejszy tekst jest własnością intelektualną autora .
W celu jego wykorzystania należy się z nim skontaktować.*

AGATA PARADA

Wirtualna śmierć

Osoby:

Agnieszka „Samotna”

„Nieśmiertelny”

„Nitka”

„Prozak”

„Kwas”

„Żyła”

„Dżojstik”

Sandra „Bogata”

Rodzice Agnieszki „Samotnej”

Młodzież,

Nauczycielka

Agnieszka „Samotna”- 17 – letnia dziewczyna, uczennica liceum ogólnokształcącego. Notorycznie wyśmiewana przez swoich kolegów i koleżanki z klasy ze względu na swój wygląd i niski status finansowy rodziców.

„Nieśmiertelny” - chłopak, internetowy znajomy Agnieszki „Samotnej, o nieznanym imieniu ,prawdopodobnie w zbliżonym wieku do dziewczyny.

„Nitka”

„Prozak” - internetowi znajomi Agnieszki „Samotnej”

„Żyła” młodzież borykająca się z różnymi problemami

„Kwas”

„Dżojstik”

Sandra „Bogata” - zamożna koleżanka z klasy, wyśmiewająca Agnieszkę „Samotną”.

Rodzice Agnieszki:

Matka – pracująca jako gospodyni domowa, nie interesuje się życiem swojej córki.

Ojciec – bezrobotny stolarz, nadużywający alkoholu, nie interesuje się życiem swojej córki.

Młodzież – koledzy i koleżanki z klasy Agnieszki i Sandry, ciągle buntowani przez Sandrę „Bogatą” bez skrpułów szydzą ze swojej koleżanki.

Nauczycielka – pedagog, nie reaguje na złe zachowanie klasy. Nie zauważa problemu jakim jest przemoc psychiczna i fizyczna wobec odmienności jednej z uczennic.

SCENA PIERWSZA

Klasa przed lekcją matematyki.

Młodzież siedzi w ławkach, nagle wstaje jedna z uczennic Sandra „Bogata” i zaczyna wyśmiewać swoją koleżankę Agnieszkę „Samotną”. Po chwili reszta klasy przyłącza się do dziewczyny.

Sandra „Bogata” - ludzie widzieliście w czym dzisiaj wystąpiła nasza koleżanka Agusia!? Kreacja prosto z Mediolanu istny szal!

(Sandra „Bogata” zaczyna się głośno śmiać, klasa uważnie przygląda się Agnieszce „Samotnej”)

Sandra „Bogata” – dziewczyno jak Ty wyglądasz! Z jakiego marketu wyciągnęłaś ten sweter! Pewnie z darów dla powodzian!

(Sandra „Bogata” i reszta klasy zaczyna wyśmiewać Agnieszkę „Samotną”)

Sandra „Bogata” - widać, że Twoim rodzicom się nie przelewa. Twój ojciec zamiast pić tanie wino na ławce w parku, powinien wziąć się do roboty i kupić Ci chociaż wełnę, żebyś mogła sobie wydziergać coś lepszego, niż te legowisko dla psa, które masz na sobie.

(Sandra „Bogata” śmieje się coraz głośniej! nie zważając na łzy swojej koleżanki)

Agnieszka „Samotna” - Sandra przestań! Jak możesz być taka podła! Przecież wiesz, że mój tata niedawno stracił pracę!

Sandra „Bogata” - podła? Ja podła? Oszalałaś przecież mówię prawdę, jesteś biedna, a Twoi rodzice głupi! Ja mam rodzinę na poziomie, chodzimy do teatru, do filharmonii ...

A ty wiesz w ogóle, co to jest teatr? Tam gdzie ja chodzę, to by Cię nawet nie wpuścili tylnymi drzwiami!

(Sandra „Bogata” śmieje się coraz głośniej! Nie zważając na łzy swojej koleżanki)

(Agnieszka „Samotna” zakrywa się książką i zamyka się w swoim świecie, myśląc o tym, żeby zapaść się pod ziemię)

(Sandra „Bogata” chodzi dumnie po klasie, nagle głośno krzyczy!)

Sandra „Bogata” - teraz!

(Klasa zaczyna rzucać papierkami w Agnieszkę „Samotną”, nagle wchodzi nauczycielka)

Nauczycielka – co się tu dzieje! Co wy robicie! Koniec zabawy proszę przygotować się do lekcji, otwieramy ćwiczenia na 40 stronie.

Gaśnie światło – Koniec sceny I

SCENA DRUGA

Mieszkanie Agnieszki „Samotnej”. Dziewczyna wchodzi do kuchni, spostrzega swoją matkę obierającą ziemniaki i ojca pijącego wino.

Agnieszka „Samotna” - Cześć ! Widzę, że tu po staremu, Ty mamę harujesz, a staruszek przepija nasze ostatnie pieniądze!

(Agnieszka „Samotna” patrzy z pogardą na ojca)

Ojciec Agnieszki „Samotnej” – Co ty gadasz smarkulo!

(Ojciec podnosi się z krzesła i podchodzi do córki)

Ojciec Agnieszki „Samotnej”– piję za swoje ciężko zarobione pieniądze, a Tobie jeśli się coś nie podoba, to droga wolna, nikt Cię tu nie trzyma! Za rok kończysz 18 lat i zaczniesz zarabiać na swoje utrzymanie! Koniec ciągłego pasożyтовania! A teraz won mi do pokoju i żebym Cię do rana nie oglądał !

(Agnieszka „Samotna” patrzy z litością na swoją matkę, ona nie reaguje. Po chwili dziewczyna udaje się do swojego pokoju)

W tle słychać kłótnie rodziców.

Gaśnie światło – Koniec sceny II

SCENA TRZECIA

Pokój Agnieszki „Samotnej” : dziewczyna płacząc nerwowo włącza komputer. Gwałtownie „surfuje” po internecie szukając nie wiadomo czego. Nagle zauważa stronę „Nieśmiertelnego” klika na „Wirtualna Śmierć” i loguje się jak „Samotna”

Agnieszka „Samotna”- co to jest za strona?

(Agnieszka „Samotna” z niepewnością patrzy na monitor; nagle pojawia się zdjęcie wiszącego na sznurze zakrwawionego chłopaka. Wystraszona dziewczyna próbuje się wylogować, niestety jest już za późno. Na monitorze pojawia się informacja, że pomyślnie została zakwalifikowana do wzięcia udziału w „Grze o Lepszy Świat”)

GRA O LEPSZY ŚWIAT :

POZIOM PIERWSZY OSWOJENIE

Agnieszka „Samotna”- o cholera, co to do diabła jest?

(Po chwili na ekranie pojawia się chłopak z długimi czarnymi włosami, w przedziwnym makijażu: oczy pomalowane czarnym cieciem, usta czarną szminką. Na dole małymi literami pisze „ Nieśmiertelny”)

„Nieśmiertelny” - Witaj „Samotna” jak tu do mnie trafiłaś?
Z pewnością nie przez przypadek prawda?

Agnieszka „Samotna” - Witaj masz rację, chyba nie przez przypadek. Kim jesteś?

„Nieśmiertelny” - nie ważne kim naprawdę jestem. Liczy się to, że jesteśmy podobni.

Agnieszka „Samotna” - podobni a niby w czym? Przecież Ty mnie w ogóle nie znasz?

„Nieśmiertelny” - znam Cię lepiej niż myślisz.

Znam Twoje myśli , uczucia i to, że tak bardzo nienawidzisz życia!

(Agnieszka „Samotna” z ogromnym zdziwieniem zaniemówiła. Po chwili jednak odważyła się na kontynuację rozmowy.)

Agnieszka „Samotna” - masz racje, w chwili obecnej nienawidzę swojego życia.

„Nieśmiertelny” - opowiedz, co tak bardzo cię rani i dlaczego myślisz o śmierci?

Agnieszka „Samotna” - ja nie myślę o śmierci! Co ty mówisz! raczej o ucieczce czy kompletnej transformacji swojego ciała. Wiesz w szkole nikt mnie nie rozumie...

„Nieśmiertelny” - mów dalej, jestem tu po to ,żeby Ci pomóc.

Agnieszka „Samotna” - jest taka dziewczyna, która ciągle ze mnie szydzi, z moich ubrań i z z braku pieniędzy.

W domu też nie jest lepiej. Matka ciągle płacze po kątach, próbuje wiązać koniec z końcem, a bezrobotny ojciec przepija nasze ostatnie pieniądze. Czasami mam wszystkiego dość!

Nie wiem, po co Ci to wszystko mówię, przecież nawet nie wiem, jak masz naprawdę na imię?

„*Nieśmiertelny*” - „*Nieśmiertelny*”! A mówisz mi to wszystko, bo dobrze wiesz, że tylko ja mogę Cię wysłuchać. Jak już mówiłem jesteśmy podobni. Też miałem w życiu nie najlepiej: przyjaciele okazali się wrogami, sąsiedzi wariatami...

Agnieszka „Samotna” - a rodzice?

„*Nieśmiertelny*” – oni okazali się najgorsi! Kompletnie nie mogli zrozumieć tego, że jestem *inny*! A przecież *inny* nie znaczy gorszy prawda?

Agnieszka „Samotna” - tak masz rację, ja też jestem *inna* i dlatego jest mi tak bardzo źle. Ile bym dała, żeby być taka, jak moja koleżanka Sandra: piękna, bogata, lubiana.

„*Nieśmiertelny*”- tu jesteś piękna i lubiana, ale możesz być najlepsza! Możesz być taka, jak ja „*Nieśmiertelna*” wystarczy, że wygrasz grę „*Grę o Lepszy Świat*”.

Agnieszka „Samotna” - jaką grę?

„*Nieśmiertelny*” - nawet nie zauważyłaś, że przeszłaś pomyślnie pierwszy poziom *Oswojenie* moje gratulacje! Gotowa na drugi poziom?

Agnieszka „Samotna” - tak ! A na czym polega ten drugi poziom?

Nieśmiertelny”- zaraz się przekonasz tylko kliknij :
DRUGI POZIOM

Agnieszka „Samotna”- ok (klik)

(Na ekranie pojawia się napis *STADO*)

POZIOM DRUGI KOMPLETOWANIE STADA

Agnieszka „Samotna” - „*Nieśmiertelny*”, o co chodzi z tym stadem?

„*Nieśmiertelny*”- to najważniejszy poziom, jeśli pomyślnie go przejdziesz, dostaniesz w trzecim poziomie pewne przywileje.

Ale do rzeczy, kompletowanie stada polega na tym, że musisz wyszukać innych takich jak *MY* (*pragnących lepszego świata*). Musisz szukać na stronach młodzieży z problemami np. takimi, jak myśli samobójcze, uzależnienia, przemoc domowa, szkolna itp.

Na takich portalach najszybciej znajdziesz osoby, które stworzą *Stado*, a tym samym zgromadzisz najwięcej punktów, dzięki którym przejdziesz do trzeciego etapu. Rozumiesz wszystko moja „*Samotna*”?

Agnieszka „Samotna” - myślę, że rozumiem ale..

„*Nieśmiertelny*”- nie ma żadnych, ale! Do dzieła, przecież chcesz być lepsza od swojej koleżanki Sandry prawda? Do dzieła!

(„*Nieśmiertelny*” znika, a *Agnieszka „Samotna*” zaczyna przeglądać fora internetowe)

Wtyle słycać głos matki.

Matka Agnieszki „Samotnej” - Aga, na którą idziesz dzisiaj do szkoły?

(Agnieszka „Samotna” ze zdziwieniem patrzy na zegarek, Wskazówki pokazują 10 rano. Dziewczyna jest w szoku, nie spodziewała się, że rozmowa z „Nieśmiertelnym” trwała całą noc. Po chwili odpowiada matce.)

Agnieszka „Samotna” - Mamo! Dziś nie idę do szkoły, brzuch mnie boli.

Matka Agnieszki „Samotnej”- dobrze, zostań w domu. Ja wychodzę do *pośredniaka* zapytać się czy mają jakąś pracę dla ojca.

Agnieszka „Samotna”- ok, ja się pouczę.

(Agnieszka „Samotna” impulsywnie zaczyna szukać podobnych do siebie osób. Wchodzi na fora internetowe, próbuje poruszać temat problemów i „Lepszego Świata” niestety nikt z internautów nie chce zagrać w „Grę o Lepszy Świat”. Załamana zaczyna płakać, znów czuje się najgorsza.)

Agnieszka „Samotna” – dlaczego nikt nie chce dołączyć do „Lepszego Świata”? Co ja mam teraz zrobić? Przecież „Nieśmiertelny” tak na mnie liczy, tylko on mnie rozumie, nie mogę go zawieść!

(Po chwili na ekranie pojawia się „Nieśmiertelny”)

„Nieśmiertelny” - Witaj „Samotniczko w sieci” opowiedz swojemu przyjacielowi, ile zgromadziłaś uczestników gry?

(Agnieszka „Samotna” zaczyna się jękać)

Agnieszka „Samotna” – wiesz co, szukałam cały dzień nawet nie byłam w szkole, ale niestety nikt nie chciał zagrać w „Grę o Lepszy Świat”.

(„Nieśmiertelny” zaczyna krzyczeć)

„Nieśmiertelny” - co takiego? Chyba się przesłyszałam, nikogo nie znalazłaś? Bardzo mnie rozczarowałaś, a ja tak w Ciebie wierzyłam, faktycznie widzę, że jesteś beznadziejna! W takim razie czeka Cię kara. Za to, że nie uszanowałaś reguł gry, tracisz przyjaciela. Znikam, a Ty jak chcesz się zrehabilitować, musisz znaleźć minimum 5 uczestników w ciągu godziny w innym przypadku znowu zostaniesz sama i nigdy nie będziesz taka, jak ja „Nieśmiertelna”.

(Oburzony „Nieśmiertelny” znika zostawiając płaczącą Agnieszkę „Samotną”)

W tle słychać refren piosenki zespołu Closterkeller „Agnieszka”.

(Agnieszka nerwowo ponownie zaczyna szukać członków stada. Nagle trafia na stronę o nazwie: „Pokój upodlonych”)

Agnieszka „Samotna” - *(klik)* Hallo jest tu ktoś ?

(Odzywa się głos dziewczyny)

„Nitka” - jest, jest cześć jestem „Nitka”, a Ty? Jak tu trafiłaś?

Agnieszka „Samotna”- jestem „Samotna” i trafiłam przez przypadek, ale z pewnym zadaniem.

„*Nitka*” - tak, a jakim? Bo wiesz, nas jest tu więcej i wszystkich łączy jedno: *ból istnienia*. Spotykamy się tu codziennie po szkole i opowiadamy sobie, jak kolejny raz życie dało nam w kość. Opowiedz o celu swojej wizyty w naszym *pokoju*.

Agnieszka „Samotna” - ja też jestem taka, jak Wy, tzn. byłam zanim poznałam „Nieśmiertelnego”. On odmienił moje życie, dzięki niemu czuję się ważna, lubiana, piękna ...

„*Nitka*” - kogo? „Nieśmiertelnego”? A co to za czarodziej? Co on takiego może zrobić, żebyśmy w końcu poczuli się szczęśliwi?

Agnieszka „Samotna” - nic wielkiego, trzeba tylko zagrać w jego grę i dołączyć do *Stada*. W zamian on zaoferuje nam nowe życie- „Lepszy Świat” i staniemy się tacy, jak on, „Nieśmiertelni”.

„*Nitka*” - ok wchodzę w to i tak nie mam nic do stracenia! To ile osób potrzebujesz ?

Agnieszka „Samotna” - z tobą 5 osób – graczy.

„*Nitka*” - ok zrobi się. Ludziska chodźcie tu! „Samotna” przedstawiam Ci Twoich nowych graczy:

„*Prozak*” – wiecznie „Szczęśliwy” - oczywiście po psychotropach, chłopak od 6 lat boryka się z depresją.

„*Kwas*” – od roku czysty.

„*Żyła*” - najmłodsza z nas, molestowana przez wujka, z którym mieszka.

„Dżojstik” - uzależniony od gier komputerowych, w sam raz dla Ciebie.

Agnieszka „Samotna” - miło Was poznać, jestem „Samotna”, przybywam do Was z pewną propozycją, a raczej ratunkiem. Wiem, że borykacie się z różnymi problemami, mogę Wam pomóc a raczej znam kogoś, kto może to zrobić: wprowadzi Was w „Lepszy Świat”.

„Nitka” - ok wchodzimy w to! Chętnie poznam tego czarodzieja Zagrajmy!

(Dziewczyna wchodzi na stronę „Nieśmiertelnego” i klika „Wirtualna Śmierć”. Po chwili na ekranie pojawia się „Nieśmiertelny”)

„Nieśmiertelny” - Witam, Witam kogo moje czarne oczy widzą?

(Agnieszka „Samotna” z ogromną radością krzyczy)

Agnieszka „Samotna” - mam mam! Udało mi się! Mam 5 graczy! Z najgorszymi problemami! Jesteś ze mnie dumny?

„Nieśmiertelny” - Moje gratulacje! Wiedziałem, że Ci się uda. W takim razie mam dla Ciebie wspaniałe wieści przechodzisz na trzeci poziom i dostajesz przywilej,

tylko kliknij :

TRZECI POZIOM

Agnieszka „Samotna” - ok (klik)

(Na ekranie pojawia się napis Lepszy Świat)

POZIOM TRZECI LEPSZY ŚWIAT

Agnieszka „Samotna” - „Nieśmiertelny” na czym teraz będzie polegało moje zadanie? A co z tym przywilejem?

(*Agnieszka „Samotna” podekscytowana kreci się na krześle*)

„*Nieśmiertelny*” - spokojnie moja Droga, poziom trzeci jest najprzyjemniejszym z poziomów „Gry Lepszy Świat”. Polega on na tym, że masz przywilej wyjawienia tajemnicy, w jaki sposób Twoi gracze mogą dostać się do *Lepszego Świata*.

Agnieszka „Samotna” - naprawdę? W jaki sposób?

„*Nieśmiertelny*” - jedynym sposobem na to, żeby dostać się do świata, w którym panuje miłość, spokój i dobro jest „*Wirtualna Śmierć*”.

Agnieszka „Samotna” - śmierć?! Jak to śmierć? I chcesz mi przez to powiedzieć, że Ty popełniłeś samobójstwo? Że nie żyjesz?

„*Nieśmiertelny*” - tak moja Droga „Samotna”, popełniłem wirtualną śmierć i dzięki temu stałem się „Nieśmiertelny.” Teraz Twoja kolej na to, żeby wszyscy byli tak szczęśliwi i nieśmiertelni jak ja. Do dzieła! Liczę na Ciebie, przecież jesteś najlepsza! Spraw, żeby ta piątka nieszczęśliwców w końcu uwolniła się od doczesnego, smutnego życia. Kiedy zniknę przeczytaj uważnie wybrane techniki wirtualnej śmierci.

(„*Nieśmiertelny*” znika, a na ekranie pojawia się tekst)

TECHNIKI „WIRTUALNEJ ŚMIERCI”

I przez powieszenie się grubym sznurem

II przez podcięcie sobie żył

IV przez zatrucie się gazem

V przez przedawkowanie lekami

VI spontaniczna śmierć

Ważne:

Śmierć musi nastąpić w pomieszczeniu, w którym jest zainstalowany komputer. Świadkiem egzekucji zawsze jest główny gracz, w tym przypadku Ty - „Samotna”. W momencie, gdy uczestnik popełni samobójstwo bez wiedzy głównego przedstawiciela zostaje automatycznie usunięty z gry. Tym samym traci szansę na dostanie się do „Lepszego Świata”. Przedstawiciel zostaje zakwalifikowany do czwartego etapu tylko wtedy, kiedy wszyscy uczestnicy popełnią samobójstwo, inaczej główny gracz traci punkty i ląduje z powrotem do drugiego etapu.

Jeżeli akceptujesz reguły kolejnego etapu kliknij:

Akceptuj

*(Agnieszka „Samotna” klika, po chwili wchodzi na stronę :”**Pokój Upodlonych**”)*

Agnieszka „Samotna” - Hallo jest tam kto? „Nitka” jesteś?

„*Nitka*” - hej stara już myślałam, że o nas zapomniałaś. Co z tą grą i Lepszym Światem?

Agnieszka „Samotna”- gra już dawno się rozpoczęła, „Nieśmiertelny” zgodził się na wasze uczestnictwo także do dzieła!

„*Nitka*”- a gdzie jest ten cały „Nieśmiertelny”? Chciałabym go poznać i przedstawić mu resztę załogi?

Agnieszka „Samotna”- spokojnie „Nieśmiertelnego” poznacie, jak tylko popełnicie samobójstwo.

„*Nitka*”- słucham? Odbiło Ci?

Agnieszka „Samotna”- wiem, że brzmi to nieprawdopodobnie idiotycznie i nierealnie, ale naprawdę „Nieśmiertelny” popełnił wirtualną śmierć i stał się KIMŚ! Przecież Wasze życie to tylko ból. Zresztą sama tak mówiłaś, a śmierć spowoduje, że wszyscy będziemy szczęśliwi. Przeniesiemy się do „Lepszego Świata”- wirtualnego, staniemy się nieśmiertelni tak jak ON. Czy nie brzmi to fantastycznie?

„*Nitka*”- wiesz, jak Ciebie tak słucham to zaczynam w to wierzyć. Chyba kompletnie zwariowałam! Ale wchodzę w to! Daj mi teraz z parę minut pogadam z resztą i możemy zaczynać.

Agnieszka „Samotna – to wspaniale! Nie pożałujecie. W końcu znajdziecie się tam gdzie powinniście!

(Agnieszka „Samotna” podekscytowana głośno się śmieje)

Gaśnie światło – Koniec sceny III

W tle słychać refren piosenki zespołu Closterkeller „Agnieszka”

SCENA CZWARTA

Pokój Agnieszki „Samotnej.” Dziewczyna nerwowo wyczekuje na odpowiedź „Nitki”

„Nitka” - hej stara! Jesteśmy możemy zaczynać ?

Agnieszka „Samotna”- już nie mogłam się Was doczekać pewnie, że zaczynamy prześle Wam teraz reguły gry :

(Na ekranie pojawia się tekst)

TECHNIKI „WIRTUALNEJ ŚMIERCI”

I przez powieszenie się grubym sznurem

II przez podcięcie sobie żył

IV przez zatrucie się gazem

V przez przedawkowanie lekami

VI spontaniczna śmierć

Ważne:

Śmierć musi nastąpić w pomieszczeniu, w którym jest zainstalowany komputer. Świadkiem egzekucji zawsze jest główny gracz, w tym przypadku Ty - „Samotna”. W momencie, gdy uczestnik popełni samobójstwo bez wiedzy głównego przedstawiciela zostaje automatycznie osunięty z gry. Tym samym traci szansę na dostanie się do „Lepszego Świata”. Przedstawiciel zostaje zakwalifikowany do czwartego etapu tylko wtedy, kiedy wszyscy uczestnicy popełnią samobójstwo, inaczej główny gracz traci punkty i ląduje z powrotem do drugiego etapu.

Jeżeli akceptujesz reguły kolejnego etapu kliknij:

Akceptuj

(Wszyscy kliknęli Akceptuj)

Agnieszka „Samotna” - ok, to kto z Was pierwszy?

„Nitka” - ja wybieram śmierć przez podcięcie żył! Zaczynam patrz uważnie stara, bo stracisz punkty!

(Nitka bierze do ręki żyłkę i podcina sobie żyły. Z prawej i lewej ręki cieknie krew, dziewczyna traci przytomność. Agnieszka „Samotna” krzyczy z radością: „następny!”)

„Prozak” - ja wybieram śmierć przez przedawkowanie.

(„Prozak” bierze 3 fiołki tabletek i wszystkie stopniowo połyka. Agnieszka „Samotna” bije brawo i krzyczy: „następny!”)

„Kwas” - ja wybieram śmierć przez powieszenie, nawet ostatnio kupiłem sznur, ale jakoś nie było okazji go użyć. Za to teraz się przyda!

(„Kwas” bierze do ręki sznur i wieszka się na drewnianej drabince, która niegdyś służyła mu do ćwiczeń. Agnieszka „Samotna” w euforii krzyczy kolejny raz: „następny!”)

„Dżojstik” – a ja wyskoczę przez okno tak, jak Superman patrz!

(„Dżojstik” podbiega do okna i wyskakuje z szóstego piętra)

„Żyła” - ja nie chcę!

(Agnieszka „Samotna” z ogromną złością krzyczy)

Agnieszka „Samotna” - czego nie chcesz? Nie rozumiesz, że to jest Twoja jedyna szansa, żebyś mogła w końcu być szczęśliwa! Inaczej zawsze będziesz *kozłem ofiarnym*! W tej chwili wybieraj technikę śmierci, ale już!

„Żyła” - no dobrze, w takim razie wybieram

Agnieszka „Samotna” - szybciej dziewczyno!

„Żyła” - ok, wybieram również podcięcie żył.

Agnieszka „Samotna” - ok, chociaż mogłaś wymyślić coś bardziej oryginalnego.

*(„Żyła” bierze żyłkę i podcina sobie żyły, traci przytomność i upada na podłogę.
Agnieszka „Samotna” triumfuje)*

Agnieszka „Samotna” - nareszcie coś mi się w końcu udało! Jestem mocna ! Wszystko mogę „Nieśmiertelny miał rację!

(Agnieszka „Samotna” z radością wchodzi na stronę „Nieśmiertelnego”)

Agnieszka „Samotna” - „Nieśmiertelny” udało mi się! Słyszysz? Wszyscy popełnili samobójstwo. Zrobili tak, jak im kazałam. W końcu coś mi się udało! Jestem taka szczęśliwa !

(Na ekranie pojawia się „Nieśmiertelny”)

„Nieśmiertelny” - Moje gratulacje! Wiedziałem, że ci się uda. Spełniłaś swoje marzenie, znalazłaś ludzi, którzy się z Tobą liczyli, uwierzyli, że trafią do Lepszego Świata. Teraz nadeszła Twoja kolej, żeby tam się znaleźć i stać się „Nieśmiertelną”. Z wielką radością informuję, że pomyślnie zostałaś zakwalifikowana do czwartego etapu „Gry o Lepszy Świat”.

Agnieszka „Samotna”- naprawdę dziękuje Ci „Nieśmiertelny”!
Dzięki Tobie jestem szczęśliwa odmieniłeś moje życie! Zrobię
wszystko, żeby stać się taka jak Ty! Jesteś moim najlepszym
przyjacielem! Tak bardzo chciałabym się z Tobą spotkać, kiedy
będzie to możliwe?

„*Nieśmiertelny*”- nasze spotkanie i Twoja transformacja w
„*Nieśmiertelną*” nastąpi w czwartym etapie, ostatnim etapie
fascynującej „*Gry o Lepszy Świat*”. Jeśli jesteś gotowa, to
możemy zaczynać?

Agnieszka „Samotna”- tak jestem gotowa! Nie mogę się już
doczekać ! Proszę mów co mam robić!

„*Nieśmiertelny*” -

kliknij :
CZWARTY POZIOM

Agnieszka „Samotna”- ok (klik)

(*Na ekranie pojawia się napis Wirtualna Śmierć*)

POZIOM CZWARTY WIRTUALNA ŚMIERĆ

Agnieszka „Samotna”- ok, co teraz „Nieśmiertelny”?

„*Nieśmiertelny*” - czwarty poziom jest ostatnim z poziomów gry. Jest również dla Ciebie nagrodą, ponieważ wszystko, co teraz będziesz robić, będę widział i oceniał. Jesteś gotowa, żeby wykonać zadanie i dołączyć do mnie? Pamiętaj, że nie będzie odwrotu!

Agnieszka „Samotna”- tak, jestem!

„*Nieśmiertelny*” - zatem do dzieła! Twoje zadanie będzie polegało na unicestwieniu swojej obecnej osoby, oczywiście wybraną przez Ciebie techniką *Wirtualnej Śmierci*. Po egzekucji przeniesiesz się do Lepszego Świata i staniesz się taka, jak ja „Nieśmiertelna”. W Lepszym Świecie spotkasz samych dobrych ludzi, takich jak „Nitka”, „Prozak”, „Żyła”, „Kwas”, „Dżojstik” i oczywiście mnie. Kolejną nagrodą będzie to, że w następnej edycji gry zajmiesz moje miejsce i staniesz się „Nieśmiertelnym Szefem Gry”. Zrozumiałaś ?

Agnieszka „Samotna”- tak zrozumiałam i jestem gotowa podjąć wyzwanie!

„*Nieśmiertelny*”- „Samotna” weź teraz do ręki żyłkę, która leży u Ciebie w szufladzie i stanowczymi ruchami podetnij sobie żyły. Stopniowo, nie gwałtownie! Chcę się tym delectować! Chcę widzieć jak z nieszczęśliwej osoby zamieniasz się w „Nieśmiertelną”, szczęśliwą istotę!

(Agnieszka „Samotna” wyjmuje z szuflady żyletkę i wykonuje polecenia „Nieśmiertelnego”)

„Nieśmiertelny”- tak moja „Samotna” jeszcze chwilka i zaraz się spotkamy!

(Agnieszka „Samotna” podcięła sobie żyły, traci przytomność i upada na klawiaturę komputera. „Nieśmiertelny” zaczyna się głośno śmiać i znika z ekranu.)

Gaśnie Światło – Koniec Sceny IV

SCENA PIĄTA

Do pokoju Agnieszki „Samotnej” wchodzi rodzice, spostrzegają córkę martwą, leżącą na stoliku, z głową opuszczoną na klawiaturze. Komputer jest wyłączony. Podchodzą do dziewczyny i pochylają się nad nią.

Gaśnie Światło – Koniec Sceny V

W tle słycać refren piosenki zespołu Closterkeller „Agnieszka”

KONIEC

Scenariusz sztuki teatralnej *Wirtualna Śmierć* został napisany dla młodzieży szkolnej ku przestrodze. Jest on również kierowany dla teatrów amatorskich zajmujących się profilaktyką Młodość bez „U”.

Scenariusz Przedstawia trzy główne problemy, z którymi spotyka się dzisiejsza młodzież.

Pierwszy problem to przemoc psychiczna i fizyczna w szkole.

Główna bohaterka jest ofiarą uczniowskiego mobbingu. Notorycznie wyśmiewana i szykanowana ze względu na swój niski status finansowy.

Drugi problem to zależność od komputera, która staje się ucieczką bohaterki od problemów.

Trzeci problem to brak zainteresowań rodziców sprawami swojej córki, co w rezultacie prowadzi do tragedii.

Autor tekstu :

Agata Parada

mail : agata_parada@wp.pl

www.poetka.one.pl